

допомогою яких організовується, плануються й використовуються фінансові, й у цілому, грошові ресурси.

В проведеному дослідженні було структуровано фінансовий механізм, що утворюють три взаємозалежні блоки:

1) нормативно-правове регулювання процесу формування та використання фінансових ресурсів (закони, нормативні акти);

2) методи (прогнозування, планування, оподаткування, самофінансування) та важелі (дохід, прибуток, амортизаційні відрахування, податки, відсотки) реалізації політики управління фінансами підприємства;

3) інформаційне забезпечення процесу формування та використання фінансових ресурсів (бухгалтерська звітність, статистичні дані).

**Висновки.** Отже, для власника малого підприємства, якого цікавить, в першу чергу, поточний прибуток, стратегічна мета заміщається ціллю виживання. Через це успішний, на перший погляд, бізнес, легко переходить межу, за якою – спад та ймовірність банкрутства.

В такій ситуації особливої уваги заслуговує розробка стратегії та перспективних інвестиційних проектів, використання інновацій у малому бізнесі.

Розвиток суб'єктів малого підприємництва гальмують безліч обставин: недосконалість законодавства та неналежне його виконання органами влади, надмірний податковий тягар, дефіцит власних фінансових ресурсів, труднощі пошуку джерел фінансування та недостатній доступ до кредитних ресурсів, проблеми з одержанням приміщень, недостатній розвиток сфери лізингових та консалтингових послуг.

**Ключові слова:** мале підприємство, малий бізнес, суб'єкти малого підприємництва, фінансовий менеджмент, фінансовий механізм.

УДК: 338.2

## ВПЛИВ РИЗИКІВ ТА ЗАГРОЗ НА СТАН ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. Є.Р. Селієвська, гр. МгФМ-16

Київський національний університет технологій та дизайну

**Мета.** Метою наукової роботи є дослідження специфіки загроз підприємствам та визначення впливу внутрішніх та зовнішніх загроз на діяльність підприємства.

Фінансово-економічна безпека підприємства постійно знаходиться під впливом ризиків та загроз внутрішнього та зовнішнього середовища. Механізм управління фінансово-економічною безпекою здійснюється з метою регулярного забезпечення використання всіх захисних заходів для уникнення негативного впливу небезпек, загроз і ризиків. Суттєвою методологічною проблемою є з'ясування взаємозв'язку категорій «ризик» та «загроза».

В.М. Гриньова трактує ризик як «ймовірність виникнення втрат, збитків, недоотримання запланованих доходів» [1].

Науковці І.П. Мойсеєнко та О.М. Марченко вважають, що «загроза» – це подія з негативними для підприємства наслідками, а «ризик» – це кількісна міра можливості її реалізації та ймовірність настання [2]. Тобто ризик існує тоді, де є ситуація вибору.



Ризик по відношенню до загрози категорія первинна, тоді як загроза – вторинна і залежить від ризику. Залежність між рівнями ризику і фінансової безпеки зворотна: чим вище рівень фінансового ризику, тим нижчим є рівень фінансової безпеки і навпаки.

При класифікації ризиків більшість вітчизняних вчених погоджуються між собою в тому, що ризики та загрози поділяються на: загрози внутрішнього середовища, до яких належать система управління, сфера фінансового менеджменту, виробнича діяльність, маркетингова діяльність; загрози мікросередовища, до яких належать конкуренти, посередники, споживачі, постачальники; загрози макросередовища, до яких належать економічні, ринкові, міжнародні, географічні, політико-правові, технологічні та соціально-культурні загрози.

Джерело загроз не завжди потрібно розглядати як негативний чинник, оскільки його дія дає можливість підприємству реалізувати певні фінансові інтереси і, таким чином, забезпечити фінансово-економічну безпеку.

Формування безпеки підприємства потребує оцінювання фінансового стану, створення діючої системи моніторингу з метою своєчасного виявлення внутрішніх та зовнішніх факторів ризику.

Для виявлення і оцінки рівня загроз фінансовій безпеці найбільш придатні такі методи аналізу: SWOT-аналіз, PEST-аналіз, метод розробки сценаріїв розвитку подій [2].

Структура підприємства може визначати здатність реагувати на зміни зовнішнього середовища: по-перше, стати перешкодою для гнучкого пристосування до нових реальних умов; по-друге, гальмувати процес інновацій; по-третє, перешкоджати підходу до вирішення нових проблем і завдань.

**Висновок.** Для вдосконалення фінансової безпеки підприємства можна виділити такі основні напрями: фінансова стійкість і незалежність; належний техніко-технологічний рівень; висококваліфіковані працівники та висока професійність менеджменту; зниження рівня залежності від політичної ситуації в державі; забезпечення інформаційного захисту; якісне правове забезпечення.

Важливим є кожен із напрямків, оскільки головна мета управління фінансово-економічною безпекою підприємства – забезпечення стійкого, максимально ефективного функціонування, формування перспектив та передумов для подальшого розвитку.

**Ключові слова:** безпека, фінансово-економічна безпека, ризик, небезпека, загроза.

#### ЛІТЕРАТУРА:

1. Гриньова В.М. Інвестиційний менеджмент: Навч. Посібник / Гриньова В.М., Коюда В.О., Лепейко Т.І. – Харків: ВД «Інжек», 2005.
2. Мойсеєнко І.П. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства : Навч. Посібник / Мойсеєнко І. П., Марченко О.М. – Львів, 2011.
3. Горячева К.С. Механізм управління фінансовою безпекою підприємства: дис. канд. екон. наук:08.06.01 / Горячева К.С. ; Київський національний університет технологій та дизайну. – Київ, 2006.